

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת לך לך
י"ג מרחשון תשפ"ד
שנה כד גליון א'קלא

זמני כניסת ויציאת שבת קודש

הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
5:34	6:33	בני ברק
5:19	6:31	ירושלים
5:41	6:57	באר אפרק

ותקח את הגר המצוית וכו' ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך וכו' ישפוט ה' ביני וביניך וגו' ותענה שרי ותברח מפניה וגו' (טז, ג-ה-ו)

להבין ענין שרה והגר, דהרי אברהם מגייר אנשים ושרה מגיירת נשים ובכאן רואים להיפוך, ששרה הרחיקה את הגר מלהתקרב להקדושה.

גם צריך להבין מש"כ "ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך וכו' ישפוט ה' ביני וביניך" (פסוק ה, טז) י' בתרא ממילת וביניך נקוד, ומה משמענו הכתוב בזה.

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך וכו' ישפוט ה' ביני וביניך

מיט א געזונטע אדישע שמחה שטענדיג.

ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך (יב, א)

ובתורה"ק אי פשטים עד אין סוף לכן יש לדייק שכתוב כאן ויאמר ה' ולכאוף למה הלשון ויאמר ולא וידבר, אלא שכידוע דיבור לשון קשה ואמירה היא רכה לכן כאן נקט אמירה רכה לרמז שיצאו מזה

טובות הרבה כמו שהביא רש"י עה"פ לך לך לטובתך ולהנאתך וכמו שממשך ואגדלה שמך והיה ברכה ושם בארץ ישראל תזכה לבנים וימשך מזה א געולדיגע טובה ושמחה לכל בני' לדורותם לכן כתב ויאמר שהיא אמירה רכה ונעימה טובה ויפה.

האמין בה' ויחשבה לו צדקה (טו, ו)

פירוש שאת זה שאאע"ה האמין בה' החשיב לו את זה השי"ת כצדקה. ולכאוף צ"ב שהרי צדקה היינו ליתן משלו לאחרים וא"כ מה שייך להחשיב אמונתו זו כצדקה ולהחשיב אמונתו כנתינתה לאחרים, ובתורה"ק אי פשטים עא"ס, לכן י"ל שהנה כתיב שם וְהָאֵמֵן חֶסֶד יו"ד ולכן הוא נדרש כמו והאמין או והאמין ע"פ פת"ח או צירה תחת המ"ם היינו שהוא גרם לאחרים שיאמינו בהשי"ת ועד"ש"כ ואברהם מגייר את האנשים ושרה את הנשים שהיו בית המדעש, עשו בחרן, וכיון שבזה הביא את אור האמונה בהשי"ת ותורתו ומצוותיו לאחרים, לכן ויחשבה לו לצדקה שאותה ג"כ נתנים לאחרים, ועל די שאברהם אע"ה היה משפיע אמונה לכל העולם ולכל באי עולם הרי זה רחמינותיגע צדקה שהשפיע עליהם אמונה עם תורה ויראת שמים ומידות טובות, לכן ויחשבה לו צדקה.

אלא שלפי"ז צ"ב מהו ויחשבה לו צדקה, מהו לשון ויחשבה לכאוף לפי הנ"ל היה צריך לומר והאמין בה' ויעשה צדקה או ועשה צדקה ומהו ויחשבה, וי"ל שהנה צדקה היינו בדרך כלל מה שנותן משלו לאחרים, אבל כלפי השי"ת אין זה שייך כמו שכתוב ואם יצדק מה יתן לך, שהרי הכל שלו יתברך, וגם כשאדם עושה רצון השי"ת ושומר תורה"ק ומקיים מצוות ה', גם אז הרי הוא נתינת של השי"ת שנותן לו הכוח והמוח והאפשרות והחיים שיוכל לעשות המצוה, אם כן השי"ת נתן לאדם ולא האדם להשי"ת, אבל עכ"ז השי"ת ברוב רחמינותו וטובו וחסדו מחשיב זה כאילו כביכול האדם נתן להשי"ת את המעשה הזה שהרי סוף סוף איתא הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים ויש לאדם בחירה לבחור בטוב או ח"ו להיפך, לכן השי"ת מחשיב זה כאילו האדם הישראלי נתן להשי"ת, וממילא זהו הכא ויחשבה לו צדקה, שמה שהוא הביא אמונה לאחרים שהוא כצדקה שנותן לאחרים שקיים בזה את מצות ה' שבאמת השי"ת נתן זה לאדם, עכ"ז ויחשבה לו צדקה השם יתברך ברוב חסדיו וטובו החשיב זה כמו שאברהם אבינו נתן להשי"ת, כן יעזרת השי"ת רחמנא אדכר לן זכותא דאברהם רחמנא להמשיך עלינו ועכ"י מרת החסד שלו, שבך ומדדתך חותמין הגלות בנאולה שלימה וקובה בב"א.

הנה השבוע ישנם כמה יארצייטן חשובים. בי"א חשוון של מאמע רחל שמוחזק יום זה אצל ישראל קדושים כיו"ד דילה זכותה יגן עלינו ועכ"י, ואיתא מאמר העולם אז בני די מאמע קען מען אלעס פועלין היינו שאצל האמא יכולים לפעול הכל.

לכן יעזרת השי"ת שנפעול ותפעל אף היא עבורינו ועבור כל ישראל כל הישועות שלימות לכלל ולפרט עם הגאולה השלימה בב"א, וזכותה מגן על כל העולם, לכן יה"ר שנוכה בזכותה לפעול כל טוב סלה עלינו ועל כל ישראל.

השבוע גם הארצייט של הה"ק רבי מנחם נחום ב"ר צבי זי"ע משטערנבויל ושל הה"ק בעל יסוד העבודה מסלונים זי"ע. יעזור השי"ת שזכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אויף אייביג.

וגם מה שכתב ברש"י כל בינך שבמקרא חסר (דהיינו בלי אות י' נוסף) וכאן זה מלא קרי ביה וביניך, שהכניסה שרה עין הרע בעבורה של הגר והפילה עוברת עכדה"ק.

והוא גם כן דבר הצריך הבנה עמוקה, היתכן על שרה אמנו שתכניס עין הרע בזולתה, הרי כל מעשיה היו לשם שמים בלתי לה' לבדו.

ובתורה איתא פשטים עד אין סוף, והנראה דאברהם אבינו ושרה אמנו ראו ברוח קדשם את הקליפה הקשה ביותר, קליפת ישמעאל העתירה לצאת מהגר המצוית, וגם ראו כל הצרות הקשות ועול הגלויות שעתידים בני ישמעאל לשעבד רח"ל את בני קל חי ברוחניות ובגשמיות, ברוחניות היינו לקדושת ישראל שרצו בכל עת לטמאם ולהורידם מקדושתם, ובגשמיות פשוטו כמשמעו באכזריות נוראה שהתנהגו כלפי ישראל כמובא במדרש חז"ל ובפרט בעת חורבן בית מקדשינו, שסבלו מהם צרות רבות באכזריות נוראה ובערמומיות, כדוגמת מה שהאכילום היום מלוחים ונאדות נפוחים וכו' כמובא בחז"ל כהנה וכהנה צרות יגון ואנחה עד אין שיעור.

ולכן רצתה שרה מאז ומקודם תיכף ומיד שראתה ברוח קדשה את העתיד לבוא, להכניע קליפה קשה זו ולבטלה לגמרי, בפרט כשראתה ש"ותקל גבירתה בעיניה", הזדרזה ביתר שאת כדי להכניעה, ומעשה אבות סימן לבנים שכן יהיה בכל הדורות שיהיו נכנעים תחת בני ישראל.

ולכן הרחיקה אותה ואת בנה מביט אברהם אע"ה לשעה ולדורות, דהיינו למענם אברהם ושרה ויצחק שלא יתקרבו אליהם, וכן לדורות, לכל כלל ישראל לכל יגשו אל הקדושה ולא יהיה להם שום אחיזה בכלל ישראל.

וקו אמת שהצליחה שרה להכניע את ישמעאל תחת יצחק, וכמ"ש בפרשת חיי שרה (ט, טו) "ויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו וכו'", וברש"י ד"ה יצחק וישמעאל, מכאן שעשה ישמעאל תשובה והוליק את יצחק לפניו עכדה"ק.

הרי דישמעאל נכנע תחת יצחק, אבל לא זכינו שיתבטל לגמרי כרצונה של שרה, ולכן היה להם שליטה בנו, אך ללא ההכנעה הזאת היה שבעתים קשה והיו שולטים בנו שלטון ללא מיצרים לגמרי, ה"י.

ובזה יובן סיבת הדבר מה שהכניסה שרה אמנו ע"ה עין הרע בעבורה של הגר והפילה, משום שראתה ברוח קדשה שולד זה שייצא ממנה הוא קליפה קשה עד למאוד הרבה יותר מקליפת ישמעאל, והם ושלושם באם ייצא לאויר העולם, ולכן הפילה וביטלה לגמרי לאותו קליפה שהיה אמור לצאת מהגר. וכן היה עבודתה אח"כ עם קליפת ישמעאל, להכניעו מה שיותר תחת אברהם ויצחק וכו'.

ובזה ג"כ יובן ענין הניקוד על יו"ד של תיבת וביניך, והמובא ברש"י שכאן זה מלא, דהנה באות וי"ד מרומז שלושת הסיבות להנהגת שרה כלפי הגר שהרחיקה לה לגמרי מהקדושה, וכאמור שסיבת הדבר הוא כדי שייכנע לגמרי תחת יצחק ועם ישראל, וזה מרומז באות וי"ד דהיינו יצחק ישראל, וגם שיו"ד הוא מספר של קדושה, שכל דבר שבקדושה הוא בתוך עשרה ונקדשתי בתוך בני ישראל, דהיינו למען קדושת יצחק ולמען קדושת ישראל ברוחניות ובגשמיות, הרחיקה אותם שרה לגמרי לכל יתקרבו לקדושה.

ויה"ד שנוכה לשמירה עליונה ברו"ג באה"ק ובחז"ל וכל כלל ישראל בכל מקומות מושבותיהם, ונוכה לבני חיי ארכאי ומזוני רוחא וסיעתא דשמיא ולרפואה שלימה, ולשמחה בשלימות, ולגאולה השלימה בבנין בית המקדש

דברי עידוד

מכ"ק מרן רבינו שליט"א
לדגל מצב הקשה

רבינו פתח ודיבר בכאב נורא במוציאי שמח"ת על הטבח הנורא שארע ע"י המרצחים הישמעאלים בארה"ק ביום שבת קודש ביו"ט קודש שמחת תורה,

"אוא פאטש אזא הסתרה", אבל כל זה הכל רק אמונה וכל טוב ויבוא מעתה והלאה נאר גוטס אויף אייביג פאר אלע אייך,

וכשעודנו מדברים על כזה עת רצון שהיה בימי הג הסוכות ולפתע מגיע עלינו כזה דבר משונה כזה רציחה נוראה כזו עת צרה ומה חורבן שלא היה מעולם שלא יכלו להלום על זה, אבל אי"ה יהיה ונהפוך הוא ונלמד ונעסוק בתורה ונתפלל, וכל אלו הרשעים הרוצחים העמלקים וישמדו במהרה אויף אייביג". וכולם ענו אמן.

אומרים בשם הרה"ק בעל התניא עה"פ "ברגע קטון עזבתך וברחמים גדולים אקבצך" שהוא קאי על ימי סוכות שברחמים גדולים אקבצך ומידה טובה מרובה שברחמים וחסדים גדולים שיהיו כמו שהרבש"ע אומר שזה יהיה הגאולה שלימה ברחמים גדולים אקבצך, ומהו ברחמים גדולים המונה היא על הגאולה השלימה.

ואמר רבינו שכל עושי הצרות יפלו תחתינו וכל הרוצחים הרשעים הגויים ולא רק שישבולו אלא גם ישלמו ביוקר על כל מה שהם עושים לבני ישראל והסמיך על זה רבינו את מה שכתוב "ונתתי אדום תחתיו" ופירש מרן 'ונתתי אדם תחתיו', היינו שכל הרוצחים יחתכו להם את ראשם ולא מספיק הראש אלא אחד יחתמו לו את הרגליים ואחד את חלק אחר מגופו עד שיושמדו לגמרי מהעולם ויכנסו טיף אין די ערד וימחה זרע עמלק לעולם.

נעבעך, כולנו צריכים להתפלל "הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל" על אחינו ואחיותינו אידישע קינדער שהם אזוי נעבעך פדצרה"ט מצטעדים בצער נורא ואיום מה יעלה בגורל בני משפחתם וכל אחד צריך להרגיש אחריות, ועוד בכזה מספר גדול שלא יאומן כי יסופר וכל אחד צריך להרגיש אחריות ולהתפלל על כל אחד ואחד.

וה' יעזור שיהיה א לעכטיגע יאר מיט די גאולה שלימה ויהיה רק ברכות וישועות ברחמים גדולים.

עוון התחברות לרשע

פנינים על הפרשה

להתרחק מחברה רעה

ויאמר ה' אל אברהם לך לא מארעך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך וגו'. כתב הרמב"ם [בפ"ו מהל' דעות] וז"ל: דרך האדם להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחר חבריו ואנשי מדינתו, לכן צריך להתרחק לצדיקים ולהתרחק מן הרשעים, ואם אנשי מדינתו רעים ילך למדינה שאנשיה צדיקים, ואם כל המדינות זכו או שאינו יכול ללכת וכו' יש לבדו, ואם אינם מניחים אותו וכו' ילך למדבר [עכ"ל].

ובזה יובן, "לך לא מארעך" מהמדינה ולישב בבית מולדתך, ובשטראה שאינו מניחין אותך להתנהג בדרך הישר התרחק עוד "ממולדתך" ואלהתבודד בבית אביך, ואם אינך יכול לעבוד את ה' בהיותך עמוס, התרחק עוד "מבית אביך" ג"כ "אל הארץ אשר אראך", בכל המקום אשר אזכיר את שמי שיהיה גילוי שכניה שהיא הארץ אשר אראך. (תולדות יעקב יוסף אות א', והנה עוד כע"ז במאור ושמש הקטע השני בפרשתינו)

אין רצוני בשום שייכות ומגע אתך!

אל נא תהי מריבה ביני ובינך וכו' הפרד נא מעלי. זוהי הדרך איך שיהודי צריך להתנהג עם כופרים רח"ל, שלא יכנס כולל בשום ייכוהים עמהם, כי אם יבואו בדרבים ויתקשרו עמהם, הרי ביני וביני איוון לטענותיהם ולדעותיהם החזקות, ודבר זה נחשב כבר פגם באמונה ח"ו, וכן היה אומר אברהם ללוט, אל נא תהי מריבה, איני רוצה אפי' את המריבה, אלא הפרד נא מעלי, אין רצוני בשום שייכות ומגע אתך. (דברי שמואל - סלונים)

לוט התחבר גם לצדיקים וגם לרשעים

וגם לוטס ההולך את אברהם וגו'. הרה"ק מנעשמי זי"ע אמר ע"פ "הולך עם חכמים ויחם וזוע כסילים ויוע", וזוע כתיב עם ו' החבור, היינו שעושה גם שניהם, הוא הולך עם חכמים, מתחבר עם יראי ה' ועושה כמעשיהם, ויהד עם זה הוא גם רוע עם כסילים, מתחבר גם עם עמהם, הוא רוצה למצוא הן גם בעיני יראי ה' וגם בעיני הרשעים, ירועע, הוא איש שבור חצי צדיק וחצי רשע, כי עריך להיות חוק בדעתו וכו', וזה היה לוט שהלך יחד עם אברהם בכל מסעיו, וכשראה את סדום ואת כל הכבר כי כולה משקה הלך עם הרשעים. (בית אברהם - סלונים)

אל נא - תהי מריבה ביני ובינך

אל נא תהי מריבה ביני ובינך וגו'. על תיבת "נא" איתא גנינת "שטא" שהיא גנינה מפסקת, י"ל דהתחברות עם הרשעים איננו טוב כי אולי ילמדו דבר מהם, וזה "אל נא" בנגינה מפסקת, אלא אדרבה תהי מריבה באמת ביני ובינך ולא נהיה ביחד, כי אנשים אחים אנתנו, ואי אפשר שלא להתחבר מפני הקורבה בשבתנו יחד במקום אחד, ואם הוימך ואשמתילה, כי אפילו דבר טוב שנקרא ימין אין למדים מהם, אפילו אתה הוימך, אשמתילה אנכי. (שיר מן להגה"ק רבי שמעון סופר זי"ע בעל שו"ת התשררות תשובה נכד להגה"ק החת"ס ז"ל)

להיות טוב לכל אחד ולא עם כל אחד

היה מרגלא בפומיה דהרה"ק בעל האמרי חיים

מיוניץ זי"ע לומר בשם אביו הרה"ק בעל האהבת ישראל זי"ע שעריך האדם להיות טוב לכל אחד ולא עם כל אחד, והראיה לכך הוא מאברהם שאמר לוט "הפרד נא מעלי" כי לא רצה להיות עמו יחד במחיצתו, אבל אח"כ כשנשבה לוט מה כתיב ביה באברהם "ויק את תניכיו" כדי לשחררו, מלמד שהיה טוב לכל אחד אך לא עם כל אחד,

והוסיף לבאר בדרך משל למה הדבר דומה, למים שכל מה שמשליכים לתוכו מהחפצים שונים, המים מקבלים אותם, אך אינו נוהג שיתערבו עמם, משא"כ אם ישליכו אל המים גוש קרח, אומרים לו המים, הרי גם אתה היית בתחילה מים כמונו, אלא מה התקררת במקצת על כן נעשית לגוש קרח, וכך המים מתקרבים אותו ומלפנים אותו עד שגם הוא שב להיות מים מקדמותו. (מפי ספרים וסופרים ח"ג ע"פ)

למעמים שני בני אדם אוהבים זה לזה מחמת שהיו שכנים בגן עדן

איתא בספרים הטעם שאנו רואים שלפעמים באים שני בני אדם ואוהבים זה את זה מאוד, גם שלא היו מכירים זה את זה מקודם, כי אם עתה מקרוב באו ונתוועדו יחד, ושניהם דבקו יחדיו באהבה רבה, והטעם מחמת שהיו שכנים זה אצל זה בישיבתם בגן עדן יחד, ועתה כבואם להדיד נתעורר בהם אהבה הישנה שהיה בהם בגן עדן. (נועם אלמלך יוח)

ידיד נשאר ידיד

הדברי חיים אמר ידיד טוב בחיים ויהיה, הוא ידיד טוב גם אחר כך. (דברי הנה פרק כ"א)

מחבירו האדם מקבל יותר ממה שמקבל מרבו

עשה לך רב וקנה לך חבר (אבות פ"א). התנא מחייב יותר השתדלות בהיות לחבר, אפילו יצטרך לקנותו במחיר, כי מחבירו האדם מקבל יותר ממה שמקבל מרבו. (שפת אמת אבות)

עולה מביניהם אש

הרה"ק רבי מרדכי מלכוביץ מרגלא בפומיה: אפילו אתה פשוט וחברך פשוט, מעלתכם יהיו רבה, הלא אף כאשר מהככים אבן באבן עולה מביניהם אש. (תורת אבות עמ' רמ"ג)

שיחה קלה של חבר רע יכול לאבד יגיעה של עשר שנים

אל התחבר לחבר רע, אף משיחה קלה שלו, כמטחיה קשת התרחקה, כי דביבור אחד של ליגנות אף בקריעה אחת מעניינו, את כל הון התורה והקדושה שאפסת בניגעת עשר שנים, יכול הוא ח"ו להבאיש. (חובת התלמידים עמ' מ"ו)

לקנות חברים בממון

לעולם ישתדל אדם לקנות לו חבר, אם מצא אותו בחנם מוטב, ואם לאו יקנהו בממון, דתנן (אבות פ"א) עשה לך רב וקנה לך חבר. ואמר החכם ממה אני ממה שקנה העבדים ממנוניו היאך לא יקנה את בני תורין באמרי פיו הטובים, שבדברים טובים קונה האדם החברים יותר בממון. (ראשית חכמה שער העונה פרק ד')

חבר פועל יותר מעשרה רבנים. (יערות דבש ח"א דרוש י')

ישועה אצל חבר כמו אצל צדיק

הרבי הקדוש מלובלין אמר שאצל אוהב נאמן יוכלו להושיע אצלו כמו אצל צדיק. (נפלאות הסבא קדישא)

סיפור הצרות לפני חברו חשבו כסיפור לצדיק

הרה"ק מאפסא אמרו רבנו של עולם, קודם ביאת המשיח כאשר ישיחו איש לרעהו מעוקת לבנם, יהא חשוב לפניך כאילו שהו זאת לפני צדיק גדול. (לקוטים יקרים)

מעשיהם של צדיקים

וקנה לך חבר

מעשה בהרה"ק רבי ברוך מנורליץ זי"ע בנו של הרה"ק הדברי חיים מצאנז זי"ע, שנמל טובות הרבה לאחד בצרך מפשוטי העם בעירו, לבסוף הלה נתעשר, הפך להיות איש תקיף ומתברבר, והתחיל לרדוף את רבי ברוך מיטיבו. יום אחד פגשו שניהם, סח לו האדמו"ר: חויל אמרו "וקנה לך חבר", הוסיפו הבריות בעקבותיהם "שונא תרכוש לך גם בחנם" - ואילו אני קניתי בכסף מלא.

פעם אחד בשנות קודם מלחמת העולם השנייה איתרמי שהתקיים אסיפת רבנים לדון באם מתוך להאקענצעליי של הארטדוקסים ללות מעות מן איה פארטיי ושכבר היה נאסר אז ע"י גדולי הצדיקים. והרה"ק מאטאמר זי"ע הגיע לאסיפה מאוחר מאוד לאחר שנמר תפילת שחרית כדרכו בקודש, וכאשר הגיע שאל את הנאספים, מה נמנו ונמרו הרבנים בגידון דיין, אמרו לו שהסכימו הרבנים להזתר ללוות מהם מומן, בחשבם שאין זה עוולה גדולה כ"כ רק להלוות מומן.

כאשר שמע זאת ביקש את רשות הדיבור ואמר: מצינו בפר לך לך שאברהם אבינו ע"ה אמר לוט "הפרד נא מעלי אם השמתל ואימיה ואם הימך ואשמתילה", לכאורה י"ל באיזה מקום ומזן היה שייכות בכלל לרועי אברהם לרועי לוט, את בביהמיד לא הלכו רועי לוט, ובתי טיטאטות לא הלכו רועי אברהם, ומאי שייכות היה להדדי, אלא מאי י"ל דבעניני ממונות היה להם שייכות, ואע"פ כן אמר אברהם אבינו הפרד נא מעלי, היינו שרצונו שלא יהיה להם שום שייכות להם וממונם, רק יהיו פגרים למרי, אך מוכח שאסור שיהיה שום שייכות עם אישי דלא מעלי אפילו בממונם וצעק הרה"ק: מי לה' אגלי, וכל מי שמסכים עמדי יגביה האגודל של ידו, וכולם כאחד הגביהו ידם והסכימו לדעוץ הק' בשאמת אסור ללוות מומן מאינשי דלא מעלי. ומבאר התורה לך לך)

השפאלען זיידע זי"ע אמר: נזהר אני מאוד להתחבר אך ורק עם חברים יראים וטובים, היודעים הנכם מדוע? מפני שכאשר אעלה לעולם העליון, יביאן לפני רשימה של אנשים, ישאלוני: מי מהרשימה מוכב לך? ועל פ"י זה ידונו אותי, ואם אתחבר כאן - בעלמת הדין - עם ידידים ורעים כשרים וטובים, אוכל להצביע שם בשמחה ולומר: אלו הם החברים שלי, אז ייבו שמים "גידי עליו רעו" ואיני לוי - אם התחברת עם חברים טובים, כראוי אצדק אולי, ולת ידקדקו כ"כ לבדוק את כל מעשי. אך לא כן, אם אתחבר עם חברים רעים, אצטרך גם אותם למנות, ואז ישאלו אותי מה לך ולהם, בא וזרעה אולי גם אתה התנהגת כמוהם, ועל סמך הודיעה זו ידקדקו היטב בטיב התנהגותי. שרפי קודש

במעלת המתפלל על חבריו

מי שאינו מעלה על לבו צער חבריו אינו נענה בתפלתו יש מתפלל ונענה, ויש מתפלל ואינו נענה, הטעם לפי שצער חבריו ועלבוטו של חבריו אינו מעלה על ליבו של מתפלל זה, יתכן שלא יהיה נענה, לפי שהיה לו לחשוב אולי הייתי בצער של זה, הייתי צריך להתפלל עליו, ובכתיב "ואיבדת לרעך צעמוך", ומאחר שאינו מצטרף בצער הצדיק, לא יתכן שיהיה נענה, לכן כל התפילות והתחנונים יתקנו לומר בלשון רבים, ופגאנו, ראה נא בעיני, ובכתיב "ונצל לך רחמים ורחמך", המרחם רוחם, ונא לא נא זה לבחמה, שאינה חוששת בצער חברתה, ועליו נאמר "ומותר אדם מן הבמה אין". וספר חסידים סי' תקכ"ג

אם אין אדם מתפלל עבור בני און לו שלמות לעוה"ב

התורה מלמדת את בני ישראל סדר תפלות ישראל, האדם העומד להתפלל צריך לעמוד לפני ה' ברוח נמוכה וכו' וא"כ אך וכל האדם ליגש ולהתפלל לפני הקב"ה, על זה נקנה התורה עצה, שכל אחד מאשר יתפלל בעד חבריו, ובוה הדרך יוכל ליגש ולהתפלל, כמו שאנו רואים שבבעי בני אדם, שבאם אדם רוצה שחבריו יתן לו צדקה מתנת חנם מתיביש מאד לומר לחבריו ליתן לו, אך כאשר האדם רוצה לקבל מחבריו עבור איש אחר ליתן צדקה, אזי אינו מתיביש ואומר לחבריו תן צדקה, מחמת שאינו לוקח לעצמו, כן הוא בענין התפילה, שאם אין האדם מתפלל עבור בני ישראל אפילו יום אחד אין לו שלמות לעוה"ב. (תפילות שלמה יונת)

אם אינו מתפלל על חבריו הוא חילול ה' כי אם אינו מתפלל כל אחד על חבריו, הוא ג"כ חילול השם חלילה. (תפילות שלמה)

סוגיה נדולה לקבלת התפילה שיתפלל על חברו

ושמעו: מהאמור ר' חזקן ממוד"ץ ז"ל שאמר בשם זקינו הצדיק רבי יוחנן קמחי ר' אצום ב"ה: מהו הלשון במילת אסתר "צאמו עלי" וז"ל יונת ונערוץ אצום ב"ה: מהו הלשון עלי, ואמר שסוגיה נדולה לקבלת התפילה שכל אחד יתפלל עבור חברו, וע"ז לא יכול להיות קטרוכ כי הרי הוא לא מתפלל עבור עצמו, לואת אמרה אסתר המלכה "צאמו עלי", פירוש בשבילי, יונת ונערוץ אצום ב"ה, בשבילכם. ונאמר ישראל עם צדיק

מאמע רחל

דימיה הגבאי אמר (דמיה א' ד) "ה אמר ה' קול רומה נשמע ה' כי תמוררם רחל מנבה על גביה" וז"ל שכן המפרשים שפירושו הפסוק קול של בני שבט ישראל בקול רם על מצבת קבורתה כשהלכו לגלות - נשמע באוני. שמקום מיוחד הוא מקום קבורת רחל אצל לבית על צרות ישראל בגלות, המולדת צרות הכלל ועזרת הפרט, וקול הכני שישאל אותם שם כבוד לבם נשמע למרומים, והיבובה שם, רחל אמנו מיה עמו לפני שוכן מרומים, כאמה הובלה על גביה בעת לידתה, ורחל מנבה על גביה מורגש ולכן תרבו ורחל מנבה על גביה ולא יתפלת על גביה - שכן הבניה מלמדת על רגש פנימי, כיהי מן מן חלב. התעוררות עצומה של רחל מנבה על גביה מורגש למשתחוים כמנחת רחל אמנו, המנוי לבית האבות באים כבוד נמשך למקום קבורתה, לשופך שיהא לפני שוכן מרומים, ולמצוא מזור ליעותהו, וכל זאת אשר לבנו כיבר עליו פורק מעליו משאו הכבד, וטושה את מצוקות לבנו בשוח ותחננים כבאל קבורתה, ומצא מרועי ליד מצבת רחל אמנו, לא אחת שמועים הנחמים, אחד מהמתפללים ממור כבכי כשהוא נתמננג בדמעות שלישי, וכייכב כתיק עול; כי אצל אמא אפשר תמיד לבנות. על כן אפר הרה"ק רבי פנחס מקארין זי"ע א" - אצל קבר רחל אמנו, מרגשים כחוסה החת סוירה של אמנו. או במתקנות לשונות: איוב אך וולאט נעוץ און ארץ ישראל, וולאט אך נעטאנט מים כותל מערבי, און ביי נאכט וולאט אך נעוץ און ביי קבר רחל, ווייל אונטער די מאבעס פארטאך איז גוט צו יין. (רמב"ם א"ה שפ"ב באין ישראל, היה בים אצל המתל משבי, ומליה אצל קבר רחל, כי תחת סינרה לא אטא טוב להמצא. (חובת בשר הת"צ צרי משה להבטיחם א"ל י"ל ודו"ק בידושת"ו אהל רחל אצל עמ' ק).

מריבה"ק מלעלוב מטוסף שפעם אחת ביקר מרן רבי דוד זצ"ל שלמה מלעלוב זי"ע א בקבר רחל, וראה את אחיו בני עדות המרחת וישיבם ואוכלים שם, הם נבחה ונשיהם ונשותיהם, והיה תמה על כך, ופנה לאחד מהם בשאלה - ויתכן לאכול במקום הזה, השיב לו: אם הבנים שמחה ונתנית כשילדיה וישיבים במחיצתה ואוכלים, בחזרתנו משה הם מור הרה"ק ש' מלעלוב חזר על תשובה זו כמה וכמה פעמים בדרך נסיעתו. (ראו בס' לקוטי מרדכי (פראשה מה), שפי' "היא בית לחם" - וזאל וזין די ישמבון ברויט, וזאל שפיין אלע יידן. בית ישראל השלם סימן קמ"ג)

מן הרה"ק מרן רבי הרמ"מ מלעלוב זי"ע א היה מצוה לאנשי שלומנו לעשות סעודת מצוה ביום פטירת רחל אמנו וימוקו הטוהו: "שאמא רחמנה שבעת רצון ונתנית וכו' כשילדיה האוהבים אוכלים".

לשמור על עוז רוחו ולתמוך ולעודד את אחיו היהודים הנרדפים, כך המשיך בדרכו עד לחיסול הגטו על ידי הנאצים.

לפי עדויות שונות נהרג רבי אברהם אלימלך על קידוש השם בידי הנאצים ימיש בעת חיסול גטו פניסק ביום י"ד במרחשוון שנת התש"ג, חסידי קרלין מציינים את יום השנה בי"ד בחשוון, אף שהתאריך המדויק הינו מוטל בספק.

התקשרות מרן רביה"ק הרמ"מ זי"ע"א להרה"ק מקארלין
רביה"ק הרמ"מ היה קשור לבית קארלין בלב ונפש באופן מופלא ביותר, וכאשר היתה באמנה אתו מאבותיו הק' וקניו מרן רביה"ק הרדצ"ש זי"ע"א שהיה מקושר בלוי"ג להרה"ק ה"הבית אהרן" מקארלין זי"ע, ולבנו הרה"ק רבי אשר זי"ע"א כמ"כ היה אביו מרן רביה"ק הרשנ"ץ זי"ע"א מקושר בקשר אמיץ להרה"ק רבי ישראל הנוקא מסמאלק, ורביה"ק הרמ"מ הק' בעבודתיהם והסתופף הרבה בצל קדשו של הרה"ק רבי אברהם אלימלך מקארלין זי"ע הי"ד.

רביה"ק הרמ"מ נתקבל כרועות פתוחות ובאהבה גלויה והערצה מפלגת ואף גילה לפניו את לבו, ואף לאחר שנתמנה לממלא מקום אביו בשנת תרנ"ח לקארלין, וכיום החתונה שלא רבי אברהם אלימלך את בתו הכלה למסור קוויטל לרביה"ק הרמ"מ.

בתקופה זו נהג רבינו הרמ"מ כבוד רב בקארלין והיה נקרא שם "דער א"י רבי", וסופר עד ראה שהבחין היטב וישבו בשולחן רבו הק' לידו ממש שרבו העיף עליו מבטו בעמקות ובתעניינות יתירה ולא גרע ממנו עינו שעה ארוכה.

מרן הרמ"מ היה כידוע מרבה בהכנתו הק' לתפילה ומפני כך היה מתפלל באיחור, ובעת שהותו בקארלין השניה שם בקפדנות יתירה בנו יקרו של הרה"ק מקארלין הרב ר' דודל ד"ל, על מניעת רעש וכדו, כדי שלא יופרע רבינו הרמ"מ בעת תפילתו.

זי"ע"א בעת תפילתו של רביה"ק עבר שם הרה"ק מקארלין ונגיש אליו וטפח בחוקה על שכמו בהפטריו בקול בלשונו: "דאוונט דאוונט, פאר אדני'ס וועגן".

כמ"כ ביקש הרה"ק מקארלין את רביה"ק הרמ"מ שיקבע לו שיעור בלימוד גמרא עם בנו ר' דודל, ונענה פעם בדברו על אופן הלימוד שכיום לימדם בצוותא מורגש אצל בנו זה התעלות מיוחדת.

בשנת תרצ"ט בעת ביקרו של הרה"ק מקארלין בארה"ק, היה רביה"ק הרמ"מ מגיע לשלזלענעוו ה' והושיבותו ראשונה לצידו ועדיין זכור היטב לחסידו קארלין את הופעת רביה"ק פ"א בעת קידוש לבנה, ואח"כ התיישבו זה לצד זה, כשהרה"ק ראי"א מקארלין ייחד את דיבורו עמו שעה ארוכה, ואף בענייניו הפרטיים כאותה תקופה הוא התייעץ עם רביה"ק הרמ"מ זי"ע"א.

לאחר שחזר הרה"ק ראי"א מקארלין זי"ע לביתו נשאל ע"י חסידו רבי מאיר קצמן ז"ל מתי"א לזי יפנו עתה החסידים בענייני שאלות וכדו, והשיבו ברורות שיפנו כמשאלותיהם אל רבינו הרמ"מ זי"ע"א.

זכרות יגן עלינו ועבי"א

אלימלך סירב להשתמש באישור זה וטען כי לא הכין את עצמו כמות לפקוד את קברי האבות.

חודשים ספורים לפני תחילת מלחמת העולם השנייה, כבר החל כוחם של הנאצים ימ"ש לעלות, ורבי אברהם אלימלך ראה בעיני קודשו את הסכנה המרחפת על יהדות אירופה. בראש השנה תרצ"ט, שינה רבי אברהם אלימלך מהנהגתו ואיחר להגיע לבית המדרש לתפילת המוסף. לכשהגיע, במקום להתחיל בסדר תקיעת שופר ניגש רבי אברהם אלימלך אל הבימה והחל זועק בבכי ובתחנונים אל מלכו של עולם כי ירחם ויחוס על בניו ויזילם מכל רע, אחר הוסיף רבי אברהם אלימלך ואמר כי לו היה הדבר בכוחו הרי שהיה מורה לבטל את מצוות תקיעת השופר באותה שנה ולגזור צום ותענית על הציבור כשם שגזר מרדכי הצדיק בשושן בחג הפסח, בעת שרצה המן הרשע להשמיד ולהרוג ולאבד את כל היהודים.

במאמץ אחרון למנוע את הגזירה נסע רבי אברהם אלימלך בקיץ של אותה שנה לארץ ישראל על מנת להשתטח על קברי אבות ולעורר צדיקים ממנוחתם למען בניהם.

בחצות הליל התכנסו יהודים רבים בעצרת תפילה אותה יזם רבי אברהם אלימלך בכותל המערבי ולאחר שהשתטח על קברו של רבי שמעון ב" יוחאי במירון ועל קבריהם של צדיקי צפת התבטא רבי אברהם אלימלך ואמר חשבתי שנצליח לפעול'.

לאחר שהות של חודשים בארץ, שלשה ימים לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה ראה רבי אברהם אלימלך את הסכנה הקרבה על קהילתו שבקרלין ולמרות שחסידיו ביקשו ממנו שישאר בארץ, מידר וחזר בספינה האחרונה שיצאה ושב לעירו על מנת להיות עם חסידיו בשעת צרתם. ביציאתו מהארץ, ליווה אותו קהל גדול של חסידיו לתנתן לוד. את מעשהו הסביר רבי אברהם אלימלך כי הקב"ה שונא את מי שעוזב את עירו בשעת סכנה ומציל את עצמו לבדו.

בתחילת מלחמת העולם השנייה עבר מחוז פניסק כולו כולל הפרבר קרלין לידי הרוסים וזאת לפי הסכם חלוקת פולין - הסכם ריבנטרופ - מולוטוב. בתקופה בה שהו הרוסים בעיר הם עשו כל שיכלו על מנת לעקור את סממני הדת מישראל ובין השאר הורו על סגירת כל מוסדות היהדות בעיר ביניהם כל המקוואות בעיר, רבי אברהם אלימלך לא נכנע לרוסים ובחשכת ליל בנה מקווה בחצרו במקום המקוואות שנסגרו בפקודת השלטונות והמשיך להנהיג את חסידיו בתנאי מחתרת תוך מסירות נפש.

כעבור קרוב לשנתיים, במסגרת מבצע ברברוסה, כבשו הנאצים את חלקי פולין שהיו ביד הרוסים ובתוכם את העיר פניסק ואת קרלין. כחודש לאחר כיבוש העיר הוצאו להורג על ידי הנאצים בתוך יומיים בלבד למעלה מעשרת אלפים יהודים מיהודי פניסק, כעבור תשעה חודשים הוקם גטו פניסק בתוכו נכלא רבי אברהם אלימלך יחד עם שאר היהודים. בתוככי עמק הבכא הוסיף רבי אברהם אלימלך

כבר בצעירותו החל רבי אברהם אלימלך נודד בדרך הקדושה והפרישות, חסידים מספרים כי היה יושב ולומד שעות ארוכות כשהוא מצמצם בזמן השינה ושאר צרכי הגוף, את מזונו היה רבי אברהם אלימלך בולע בלא לעיסה על מנת להמעיט את הנאת האכילה ולהינות כמה שפחות מן העולם הזה.

בשנת ה'תרפ"ב נפטר הנוקא מקרלין - אביו של רבי אברהם אלימלך, והותיר אחיו ששה בנים. הגדול שבהם היה רבי אשר שהתגורר בסטולין ולא נהג באדמו"רות, שני לו היה רבי אהרן שדר בוורשה ואף הוא לא נהג באדמו"רות אך סביבו נאספה חבורת חסידים מצומצמת שראו בו את רבם. הבן השלישי היה רבי יעקב חיים שהנהיג חצר חסידית קטנה בדרטרויט שבארצות הברית, הבן הרביעי היה רבי משה שכיהן באדמו"רות בעיירה סטולין, הבן החמישי היה רבי אברהם אלימלך והבן השישי - רבי יוחנן שהיה אדמו"ר בעיר לוצק.

חב חסידו אביו ברוסיה ובארץ ישראל נהו אחרי רבי אברהם אלימלך. אך הוא לא רצה להפוך לאדמו"ר ולהנהיג חסידים והמשיך בעבודת ה' בקרלין, ברם, חסידים רבים נתנו בו את עיניהם וביקשוהו כי יעתר להם ויהיה למנהיגם.

רבי אברהם אלימלך עדיין סירב למטלה והחסידים פנו אל חמי האדמו"ר רבי מרדכי יוסף טברסקי מולאטופולי זצ"ל על מנת שישפיע על חתנו, בנוסף נסע וקן חסידו קרלין רבי חיים מגדל אל חצרו של הרה"ק רבי ישראל מצ'ורטקוב זי"ע על מנת שאף הוא ישפיע על רבי אברהם אלימלך כי יואיל לעטר עצמו בכתר אותו מבקשים ליתן לו. רבי חיים מגדל הגיע לצ'ורטקוב בערב שבת ונכנס אל רבי ישראל לנתנית שלום, מיד לאחר מכן הוציא רבי חיים מגדל מכליו מכתב מזקני חסידו קרלין בו הם מבקשים מרבי ישראל כי ישפיע על רבי אברהם אלימלך לטובתם, רבי ישראל עיין במכתב ואחר אמר: 'מה? הוא מסרבי? אנו נכתוב לו מכתב ואז כבר יצעה...'

במוצאי שבת לאחר הבדלה התיישב רבי ישראל מצ'ורטקוב וכתב מכתב בעצם ד קודשו אל רבי אברהם אלימלך ובו הוא מורה לו לישול על עצמו את עול האדמו"רות, המכתבים מרבי ישראל מטשורטקוב ומרבי מרדכי יוסף מולאטופולי הגיעו אל רבי אברהם אלימלך ושכנעו אותו לישול על עצמו את כתר ההנהגה.

ב'ל' שנים היה רבי אברהם אלימלך עת נשיה לאדמו"ר והחל מנהיג את חצרו מקרלין. המוני חסידים מחסידי קרלין - סטולין ואחרים נהרו אחריה, ובייחוד היו דבקים בו חסידו קרלין בארץ ישראל שהתגוררו בערים ירושלים, צפת וטבריה.

ארבע פעמים ביקר רבי אברהם אלימלך בארץ ישראל ובאחת הפעמים אף קיבל אישור כניסה אל מערת המכפלה בחברון, מקום קברי האבות, רבי אברהם

היזק לא דצדיקים	
י"ג חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
י"ד חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
ט"ו חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
י"ז חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
י"ח חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
י"ט חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
כ"א חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
כ"ב חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
כ"ג חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
כ"ד חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
כ"ה חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
כ"ו חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
כ"ז חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
כ"ח חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
כ"ט חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
ל' חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
י"א חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
י"ב חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
י"ג חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
י"ד חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
י"ה חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
י"ו חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
י"ז חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
י"ח חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
י"ט חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
כ"א חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
כ"ב חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
כ"ג חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
כ"ד חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
כ"ה חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
כ"ו חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
כ"ז חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
כ"ח חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
כ"ט חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
ל' חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
י"א חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
י"ב חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
י"ג חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
י"ד חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי ק-ה (ב, ס"ו) רבי משה ב"ן ר"מ בפודוויץ בן הש"ך (תנ"ג) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשערנוביל - ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפראג - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף ח"ד - גדולת מרדכי - התן רבי שמעון שלמה מסוואראק
י"ה חשוון	- רחל אמנו ע"ה (ב אלפים רוח) בנימין בן יעקב אביו משבטי

דברי חיזוק והתעוררות

לאחר הטבח הנורא בשמחת תורה תשפ"ד מהגה"צ המשיפע

ואב"ד דקהילתנו

רבי חיים יוסף בידרמן שליט"א

בן כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

קוראים למלחמה זו "חרבות בחל", ואם היו שואלים אותי לא הייתי משתמש בשם זה, שהרי בזה מזכירים מה שעשו לנו הרשעים הארורים שהשתמשו בחרבות ובכלי זיין כדי להכות בישראל רח"ל היל"ת, ויותר היה להם לקרוא למלחמה "חרבות אמונה", שהרי אפשר להתבונן ולראות השגחת ה' בכל צעד ושעל, החל מהפגעים והניצולים בגבול, שאלו נידונו לחיי עולם ואלה, וכן גם בכל ארץ ישראל, שבמקום זה יש יותר 'אזעקות' הגורמים פחד לאנשים ובמקומות אחרים יש פחות, והכל בחשבון מדוקדק, ולא עוד, אלא אף באותם מקומות יש השומעים את האזעקות' ויש אחרים שמשום מה לא שמעו, ונחסך מהם הפחד והמורא לאותה שעה, ומשפטי ה' אמת צדקו יחדיו.

וכפירושו של הרה"ק רבי שמחה בונם מפרשיסחא זי"ע בדברי נעים זמירות ישראל (תהלים יט, ז) "משפטי ה' אמת צדקו יחדו", דהנה כשמלך בשר ודם דן את האדם למיתה, לא יתחשב באותה שעה במה מצער על ידי כך את בני משפחתו או קרוביו ואוהביו, וכל עיקר הדין והמשפט אינו כי אם בחוטא עצמו, אם מגיע לו עונש מיתה אם לאו, נמצא שבדין מעניש את הזכאי אלו בני משפחתו ואוהביו שנענשים בהריגת יקיריהם אף על פי שאינם אשמים בכלל, אבל השי"ת אינו מעניש את האדם כי אם כאשר תתמלא סאתם של כל אחד ואחד מקרוביו, וכאשר יהיו כולם ראויים לצער זה איז יענשו בחדא מחתא, זה ענין "יחדו" שהמשפט צודק לכולם (הובא ב'קול מבשר' על הל"א אותיות ח-ט).

אין ספק שהדבר הראשון הוא החובה על כל אחד ואחד להתפלל על הפצועים ועל השבויים, ולא להסתפק בתפילה אחת או שתיים, רק צריך לקיים (בראשית כח, יא) "ויפגע במקום" ופירש הרה"ק רבי דוד מלעלוב זי"ע, שעל האדם להיות 'פגע' בתפילתו [ובלשוננו: נודניק], להתפלל ולהתפלל ולא להרפות עד אשר נזכה לישועת ה' ברפואתם אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה רח"ל.

ואע"פ שאנו מאמינים שהכל לטובה, צריך לבקש לראות את הטובה, בטוב הנראה והנגלה, ונזכה להרגיש טעמו המתוק של דברים הטובים בעיני בשר, בעגלא ובזמן קריב. ולמעשה נראה, שהדרך המובחרת להתפלל בעת האתה היא כמו שעשו אבותינו במדבר כשבאו עליהם עמלקים ימש"ו, דכתיב (במדבר כא, ב) "וידר ישראל נדר לה' ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בידי החרמתי את עריהם", וברש"י (פסוק א) "שינה [עמלק] את לשונו לדבר בלשון כנען כדי שיהיו ישראל מתפללים להקב"ה לתת כנענים בידם, והם אינם כנענים, ראו ישראל לבושיהם כלבושי עמלקים ולשונם לשון כנען, אמרו, נתפלל סתם, שנאמר אם נתון תתן את העם הזה בידי", והכי נמי בימינו אלה, אין אנו יודעים מה הדבר הנכון לעשות, שהרי כל הדברים בחזקת סכנה, שלא להיכנס למקום מגוריהם של הרוצחים או לנו, ואילו להיכנס סכנה גדולה ועצומה היא, להפציץ מן האויר הרי בזה עלולים השבויים לינוק, וכן בכל דבר יש צדדים הרבה לכאן ולכאן, או לנו אם יעשו ואוי לנו אם לא יעשו, לכן אין עצה כי אם לבקש ולהתחנן שיתן השי"ת את העם השפל והרע הזה בידינו, והקב"ה השוכן תפילות כל עם ישמע ויקבל שועתינו.

עם ישראל מתחלק לשני חלקים, האחד הם הקרובים אל החללים הי"ד, ולהם צריך לדבר אך ורק דברי עידוד וחיזוק, והחלק שני הם היושבים בשאר חלקי ארץ ישראל, ואתם צריך לדבר בעניני תשובה ומעשים טובים, שהרי לא לחינם עשה הקב"ה כדבר הגדול הזה, אם לא לעורר אותנו להתקרב אליו יתב"ש.

הצד השווה שביניהם, שכולם צריכים להתחזק באמונה, כי זה תכלית כל המאורעות בעולם הזה כדי שנתחזק באמונה בחי עולמים, כמה דהוה מרגלא בפומיה דהמשגיח החסיד רבי גדל אייזנר זצ"ל, שהעולם חושב שכאשר הקב"ה מביא הסתר צריך להתחזק באמונה, אך אינם מבינים שהאמת היא להיפר, דבגלל שחפץ הקב"ה שיתחזקו באמונה על כן מביא את הסתה, כי האמונה היא כל התורה כולה. וחזינו שנקט כן הרמב"ם להלכה למעשה, שהרי סידר י"ג עיקרים ופותח את הראשון "אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים, והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים", הרי שלפני האמונה ביחודו יתב"ש ושהוא ראשון והוא אחרון, קבע את חובת האמונה שכל צעד ושעל הנעשה בעולם הוא אך ורק בהשגחתו יתב"ש, הרי שזה עיקר העיקרים, ולכן חובה להתחזק תמיד בדבר זה.

וכן אמר הרה"ק רבי צבי הירש מרימנוב זי"ע, שיסוד כל התורה כולה היא הפסוק בשירת האזינו (דברים לב, ד) "א-ל אמונה אין עול, צדיק וישר הוא", אמנם צריך ללמוד כל התורה כולה עד פרשת האזינו כדי להגייט ולהשיג פסוק זה.

כעין זה פירש ה'תפארת שלמה' מה שאומרים כמה פעמים בנוסח התפלה "ובתורתך כתוב לאמר: שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד", שבכל התורה כולה כתוב יסוד זה של "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד".

וב'נועם אלימלך' (פרשת יתרו) מרמז ליה בפרשת עשרת הדברות דכתיב (שמות כ, א-ב) "ודבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר, אנכי ה' אלקיך", שכל הדברים והתורה שנאמרו מפי הגבורה לישראל הם כולם כדי להשיג את האמונה של "אנכי ה' אלקיך", ודא ביה כולה ביה, ודא לית ביה מה ביה.

דברי חיזוק והתעוררות ועצות מעשיות להינצל

לאחר הטבח הנורא בשמחת תורה תשפ"ד

מהגה"צ המשיפע המפורסם

רבי אלימלך בידרמן שליט"א

בן כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

תהלים - חומת מגן להצלת העיר

כלל ישראל עומד במציאות לא פשוטה, אבל בורא עולם, אבינו אב הרחמן שכל כך אוהב אותנו, ועושה לבדו הכל לטובתנו ומאהבתו אותנו, נתן לנו עצה פשוטה וקלה בה אנו יכולים להפוך את כל העולמות ולפעול את כל הישועות, והוא ספר התהלים, וכלשון השל"ה הקדוש: "הרגיל בספר תהלים דוחה כל מני פורענויות ופגעים רעים מעלינו ומעל כל בני ביתו ומעל משפחתו ומעל כל בני דורו, ומגלגל עליהם כל מיני שפע ברכות וטובות והצלחות".

וכתב הפלא יועץ (ערך תהלים) ויש קבלה מאנשי שם הקדושים שמי שיש לו איזה דוחק השעה או צער או שהוא מהלך בדרך או עובר בים או בנהרות יקרא כל התהלים בכל יום כלי הפסק בכוונה והכנעה ויראה נפלאות' זה בדוק ומנוסה.

בימינו אלו, בשעה שענינו נשאות אל השי"ת כי רק הוא יושיענו, זאת עשו וחיי יקח כל אחד את ספר התהלים לשפוך שיחו לפני ה', ויתקיים בו מה שכתב הבית אהרן "צריך האדם להאמין, שבאמירת תהלים אפשר לצאת מכל השטותים ומכל המיצרים ומכל השינויים שיש לאדם" שעל ידי אמירת מזמורי תהלים מתחזק בנפשו לבקש מאת ה', ולעזוב את כל מחשבות היצר הרע המנסה ודואג להזכירו תמיד את מך ערכו ולהביאו לידי עצבות ויאוש, המלחמה הוזה הרבה פעמים במחשבות העצבות והפחדים. העצה המועילה היא 'ספר התהלים', להינצל מכל השטותים ומכל המיצרים..

מה לנו יותר מלשון קדשו של הרה"ק הרבי רבי אלימלך מלי'ענסק זי"ע (ליקוטי שושנה ד"ה שירו) שאפילו כשיש קטרוג גדול שהצדיק אינו יכול לבטלו, יש את שירי דוד מלכנו 'ספר התהלים' שיכולו לפעול על דם הכל בעולם ואין שטן ואין פגע רע עכ"ל, מבהיל על הרעיון.

שמעו נא מעשה נורא מלפני למעלה משש מאות ושבעים שנה, עד כמה מגינה אמירת תהלים, כמובא בספר הקדוש עמק המלך (סוף הקדמה שלישית פי"ג) (ה לשון הקדוש: 'מצאתי' כתוב בספר שחיבר מורנו הר"ר אביגדור קרא, שבכפר אחד הסמוך לערפורט, היה איש פשוט שלא היה יודע כי אם פשוטי המקרא, והיה זקן ונפטר בשיבה טובה.

ותוך שלושים יום לפטירתו בא בחלום לחכם אחד מופלג וחסיד שהיה שם בעיר, ובין זרועותיו נשא עמו ספר קטן. שאלו הרב, וכי לא אתה זה שקברנוהו ביום פלוני? אמר לו: כן! אני הוא! ושאלו הרב: מהו הספר הזה אשר לך? אמר לו: ספר תהלים! ובאתי להזהירך שתזהיר את כל בני הישוב שהייתי דר בו, שימלטו נפשם משם כי כלתה עליהם הרעה, כי כל זמן שהייתי חי וגמרת את כל ספר תהלים בכל יום, בזכות זה האריכו שלווה, ומעתה אין מי שיגן עליהם.

למחרת קרא הרב לכל בני הקהילה ומסר להם את הדברים הנוראים שראה בחזיון הלילה, ואכן כל אלו אשר נסו מהעיר הצילו את נפשם ואלו שנשארו בבתיהם פגעה בהם יד ה' רח"ל חזינו ומכאן כוחם של מזמורי התהלים שהצילו את כל העיר מכליון וחרף.

מובא בשם הרבי ר' זושא זי"ע כי אמירת כל ספר התהלים בלי הפסק בכוחה לבטל כל הגירות. ויתר מכך ישנה סגולה נוראה עד מאד של אמירת ג' פעמים כל ספר התהלים ברציפות כמובא בשם הרבי ר' אלימלך מלי'ענסק זי"ע שיש לה כח לפעול ישועות כמו תענית משבת לשבת, ותלמידו הקדוש רבי מנחם מנדל מרימנוב זי"ע אמר שגדול כח הסגולה הזאת שהוא כחרב לכלות ולבטל את היצר הרע ואת כל המקטרגים ולבטל כל מירה רעה שנגמרה על האדם.

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

לעילוי נשמת
האיש היקר, רחמים ומוקדי רבנו, רודף צדקה וחסד, היה מוקדש למנוח אדמו"ר הקוה"ט זיע"א
ר' אחיז ב"ר אברהם ז"ל
שחיבט
גלבע"ע י"א חשוון תשס"ב ת.נ.צ.ב.ה.
הונצה ע"י ידידינו התנו ובתו שיחה

לעילוי נשמת
האשה החשובה, נכדת הרה"ק הבעל שם ממיכלשטאט
מרת יתכא בת הר"ר מאיר ע"ה
הועזעל
נפטרה ט"ו חשוון תש"ע
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
הרה"ח ד' נתן נטע בן הר"ר שמעיה ז"ל
שושיצקי
גלבע"ע ט"ו חשוון תשס"ב בשם טוב. ת.נ.צ.ב.ה.
====
הונצה ע"י בני ידידינו הנעלה מחשובי אנ"ש
הר"ר טובי' שושיצקי הי"ד - לאנדאן

זכרי עולם יהי צדיק
נשמת הרה"ה"צ
ר' ישי ב"ר הלוי ראטנבערג
בן הרה"ה"צ ר' יעקב יצחק אלהן
זצוקלה"ה
אבדק"ק וואיזסלאב בעמח"ס "ירבה תורה"
ע"ת
גלבע"ע י"ב מר-חשוון התשמ"ז
וזתו נגן עלינו ועל כל ישראל

אנא הרבו
בתפילה על
האשה החשובה
מרת אלטע עטיל
בת בלומא גיטל
התי
לרפ"ש ואריכות
ימים ושנים

לזיכוי הרבים להוצאת העלון לע"נ, לרפואה או לשמחה ניתן לפנות לטלפון 052-7667563 עד יום ב' בערב